

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 18.6.2007
KOM(2007) 330 endelig

2007/0114 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om tilladelser til EF-fiskerfartøjers fiskeri uden for EF-farvande og tredjelandsfartøjers adgang til EF-farvande

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

• **Begrundelse og formål**

Forslaget er baseret på forslaget i handlingsplan for 2006-2008 med henblik på at forenkle og forbedre den fælles fiskeripolitik¹. Da vilkårene for fiskeri uden for EF-farvande har ændret sig siden vedtagelsen af Rådets forordning (EF) nr. 3317/94 af 22. december 1994 om generelle bestemmelser for tilladelser til fiskeri i tredjelandes farvande som led i en fiskeriaftale², og for at overholde internationale forpligtelser bør der indføres en generel EF-ordning for tildeling af tilladelser til EF-fartøjers fiskeri uden for EF-farvande.

Reglerne for at give fartøjer, der fører et tredjelands flag, adgang til EF-farvande, som for øjeblikket er spredt over flere forskellige retsakter, bør også omskrives og så vidt muligt rettes ind efter reglerne for EF-fiskerfartøjer.

Indførelsen af elektronisk dataudveksling i forvaltningen, hvor det er muligt, vil fremskynde procedurerne, sikre bedre resultater, gøre det muligt at informere alle berørte myndigheder, at få feedback online eller via e-mail og i det hele taget effektivisere forvaltningen.

• **Generel baggrund**

Den fælles fiskeripolitik omfatter ikke kun fiskeri i EF-farvande, men også EF-fiskerfartøjers fiskeri uden for disse farvande. Fiskeriet i internationale farvande og i tredjelandes farvande er i vidt omfang omfattet af bilaterale eller multilaterale aftaler, som EF er part i. For at overholde de forpligtelser, der udspringer af disse aftaler, og for at nå den fælles fiskeripolitiks mål er det vigtigt, at der er klare regler for tilladelser til fiskeri og for medlemsstaternes og Kommissionens kontrol med fiskeriet.

EF-fiskerflåden fisker i ca. 20 tredjelandes territorialfarvande i henhold til bilaterale aftaler mellem disse lande og EF. Som led i de fleste af disse aftaler skal EF betale et finansielt bidrag, hvilket især er tilfældet i forbindelse med aftalerne med de afrikanske og sydamerikanske stater, som fx Gabon, Cap Verde, Senegal, Mauretania, Madagaskar, Mozambique, Mauritius, São Tomé og Príncipe, Seychellerne, Kiribati, Mikronesien og Salomonøerne, men fx også i forbindelse med aftalen med Grønland. De øvrige "nordiske aftaler", der er indgået med Norge, Island og Færøerne, og aftalen med Fransk Guyana indebærer dog ikke et finansielt bidrag fra EF og er hovedsagelig baseret på handel med fiskerirettigheder.

I de internationale farvande fisker EF-flåden i henhold til aftaler vedtaget af forskellige regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO): Organisationen for Fiskeriet i det Nordvestlige Atlanterhav (NAFO), den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT), Kommissionen for Tunfisk i Det Indiske Ocean (IOTC), Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav (NEAFC), Fiskerikommissionen for det Vestlige og Centrale Stillehav (WCPFC), Kommissionen for

¹ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet af 8.12.2005, KOM(2005) 647 endelig.

² EFT L 350 af 31.12.1994, s. 13.

Bevarelse af de Marine Levende Ressourcer i Antarktis (CCAMLR), Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM), Den Interamerikanske Kommission for Tropisk Tunfisk (IATTC) og Organisationen for Fiskeriet i det Sydøstlige Atlanterhav (SEAFO).

Ud over det fiskeri, som reguleres af disse aftaler, udøver EF-fiskerfartøjer fiskeri på åbent hav, som ikke er omfattet af nogen særlige aftaler.

Fiskeriet forvaltes ved, at der gives tilladelser til de pågældende fartøjer. Tilladelsernes art og procedurerne er forskellige fra den ene aftale til den anden.

I forbindelse med bilaterale aftaler er tredjelandet ansvarligt for at udstede tilladelser. Når Rådet har indgået aftalen og fordelt rettighederne mellem medlemsstaterne, sender Kommissionen anmodninger til tredjelandet og informerer derpå medlemsstaterne om, hvilke tilladelser der er udstedt. De administrative procedurer i forbindelse med denne type aftaler både i medlemsstaterne og i Kommissionen er ofte tunge og kræver udarbejdelse af detaljerede dossierer for hvert enkelt fartøj. Indebærer aftalen et finansielt bidrag fra EF, kræves der yderligere administrativt arbejde til beregning af afgifter, opgørelser over fejl m.m. Ca. 400 EF-fartøjer deler årligt 1 600 tilladelser til at fiske i henhold til de nævnte aftaler. I forbindelse med aftaler uden finansielt bidrag sker der normalt kvoteoverførsler, og det kræver, at der anmodes om nye tilladelser. Ca. 850 EF-fiskerfartøjer deler 1 600 tilladelser i henhold til denne type aftaler.

De fiskeritilladelser, der gives inden for rammerne af RFFO-aftaler, koordineres af RFFO-sekretariatet. Procedurerne er normalt enklere. I de fleste tilfælde gives tilladelsen, ved at der udarbejdes lister over fartøjer med tilladelse til at fiske, som sendes til RFFO-sekretariatet. De forskellige RFFO'ers procedurer er dog ikke harmoniseret. For øjeblikket har ca. 8 000 EF-fiskerfartøjer fået tilladelse (13 000 tilladelser) til at fiske inden for rammerne af RFFO-aftaler.

Fartøjer, der fører et tredjelands flag, kan få adgang til EF-farvande. For øjeblikket gives der tilladelser til 250 fartøjer, hvoraf de fleste er norske fartøjer, som har tilladelse til at fiske i EF-farvande i henhold til den årlige aftale mellem Norge og EF. Proceduren for at give tredjelandsfartøjer tilladelse til at fiske i EF-farvande er anderledes end beskrevet ovenfor. I forbindelse med denne type tilladelser er Kommissionen bemyndiget til at udstede tilladelsene, og reglerne og procedurerne er fastsat ved EF-retsforskrifter og ikke i henhold til bestemmelser i de pågældende aftaler.

- **Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører**

De gældende bestemmelser for tilladelser til EF-fiskerfartøjers fiskeri uden for EF-farvande er for øjeblikket fastsat i flere forskellige retsakter. Forordning (EF) nr. 3317/94 indeholder generelle bestemmelser for proceduren for at sende ansøgninger til tredjelande.

Ud over disse procedurebestemmelser findes der forskellige særlige regler for tilladelser til fiskeri inden for rammerne af bestemte bilaterale fiskeriaftaler og regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, som fx i Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik³, (EF) nr.

³ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 768/2005 (EUT L 128 af 21.5.2005, s. 1).

41/2007 af 21. december 2006 om fastsættelse for 2007 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger⁴ og flere rådsforordninger vedrørende bilaterale fiskeriaftaler og RFFO-aftaler.

Endvidere reguleres tredjelandsfartøjers fiskeri i EF-farvande ved afsnit VI i forordning (EØF) nr. 2847/93 og ved forordningen om de årlige TAC'er og kvoter.

Formålet med forslaget er at harmonisere de gældende bestemmelser og at ophæve forordning (EF) nr. 3317/94 og nogle af bestemmelserne i ovennævnte forordninger. Særlige betingelser, der gælder i henhold til de forskellige aftaler, og som ikke er direkte knyttet til proceduren og betingelserne for at give fiskeritilladelser, forbliver i kraft.

- **Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål**

Forslaget er i tråd med den fælles fiskeripolitikks mål og vil give EF bedre mulighed for at overholde sine internationale forpligtelser.

2. HØRING AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

- **Høring af interesserede parter**

Høringsmetoder, hovedmålgrupper og respondenternes overordnede profil

Kommissionen har haft flere møder med medlemsstaternes myndigheder. Den Rådgivende Komité for Fiskeri og Akvakultur er også blevet hørt.

Sammenfatning af svarene og af, hvordan der er taget hensyn til dem

De parter, der er blevet hørt, har støttet Kommissionens forslag om at afklare, forenkle og forbedre procedurene for forvaltning af fiskeritilladelser.

Der var bred opbakning til forslaget om at sikre bedre overholdelse af internationale forpligtelser. Nogle medlemmer af Den Rådgivende Komité for Fiskeri og Akvakultur udtrykte bekymring over anvendelsen af sanktioner i tilfælde af mindre alvorlige overtrædelser og over Kommissionens beføjelser til at nægte at fremsende anmodninger.

- **Ekspertbistand**

Relevante videnskabelige områder/eksperter

Ledende medarbejdere, der forvalter fiskeritilladelser hos de nationale myndigheder og i Kommissionen.

Metodevalg

Der er blevet afholdt flere møder med de pågældende eksperter.

Væsentligste organisationer/eksperter, der deltog i høringen

⁴ EUT L 18 af 25.1.2007, s. 11.

Ledende medarbejdere, der forvalter fiskeritilladelser: Medlemsstaternes og Kommissionens administratorer.

Sammendrag af rådgivning, der er modtaget og anvendt

Al til rådighed værende ekspertise er blevet inddraget ved udarbejdelsen af forordningsforslaget.

Hvordan resultaterne af ekspertbistanden er gjort offentligt tilgængelige

Eksperternes udtalelser og rådgivning vedrørte kun administrative opgaver. De er ikke blevet offentliggjort.

• **Konsekvensanalyse**

Formålet med forordningen er at forenkle og forbedre procedurerne for forvaltning af fiskeritilladelser.

Som følge af anvendelsen af den vil de nationale myndigheders og Kommissionens daglige arbejde blive meget enklere. Forordningen indfører klare regler og en fælles procedure for forvaltning af alle fiskeritilladelser og fastsætter, hvordan ansvaret generelt skal fordeles mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

Forordningen vil mindske arbejdsbyrden ikke blot for administratorerne, men også for fiskerne, især på grund af den øgede anvendelse af it og automatisering af visse procedurer. I betragtning af den store mængde tilladelser til EF-fiskerfartøjer, som de nationale myndigheder og Kommissionen hvert år behandler, vil arbejdet kunne koordineres bedre, og myndighedernes daglige opgaver vil kunne forenkles betydeligt.

Anvendelsen af forordningen vil gøre det lettere for fiskerne at overholde reglerne og sikre en bedre gennemførelse af den fælles fiskeripolitikens regler i kraft af, at der indføres berettigelseskriterier og sanktioner, og at fangst- og indsatsrapporteringen forbedres.

3. FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

• **Resumé af forslaget**

Ved den foreslåede forordning fastsættes der generelle regler og betingelser, som gælder for fremsendelsen af alle anmodninger om tilladelse. På den måde ved medlemsstaterne og fiskerne helt præcis, hvilke betingelser der skal overholdes, og Kommissionen vil kunne forvalte fremsendelsen af anmodninger mere effektivt. De nationale myndigheders og Kommissionens daglige arbejde vil blive forenklet. Forordningen indfører klare regler og en fælles procedure for forvaltning af alle fiskeritilladelser og fastsætter, hvordan ansvaret generelt skal fordeles mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

Forslaget indeholder også rammebestemmelser for anvendelsen af en forenklet og ensartet elektronisk datatransmission og for bedre rapportering. Denne form for dataudveksling er ikke blot nødvendig for at følge med den tekniske udvikling, men også påkrævet for at fremskynde procedurerne, samtidig med at risikoen for fejl mindskes. Med et sådant system vil Kommissionen og medlemsstaterne og eventuelt også fiskerne kunne få feedback online eller via e-mail under hele proceduren, og det vil i det hele taget effektivisere forvaltningen.

Ud over at ændre forvaltningen vil forslaget i højere grad sikre, at fiskerne overholder reglerne, og at den fælles fiskeripolitik regler gennemføres bedre i kraft af, at der indføres berettigelseskrav og sanktioner, og at fangst- og indsatsrapporteringen forbedres. Ifølge forordningen er alle fartøjer, der ikke har overholdt deres forpligtelser i løbet af det foregående år, eller som af en RFFO er blevet identificeret som et "IUU-fartøj", dvs. et fartøj, som har udøvet ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU), udelukket fra at få fiskeritilladelser.

Derudover skulle de internationale forpligtelser, som udspringer af de forskellige aftaler, i højere grad kunne blive overholdt, fordi der indføres foranstaltninger, som forpligter medlemsstaterne til at forbyde fartøjer, der har begået en alvorlig overtrædelse, eller som er anbragt på en IUU-liste, at udøve fiskeri.

For at sikre, at medlemsstaterne overholder deres forpligtelser til at rapportere fiskeri, der er omfattet af aftaler, skærpes reglerne på dette område, idet Kommissionen får mulighed for at nægte at fremsende anmodninger for en medlemsstat, så længe den ikke har overholdt sine rapporteringsforpligtelser fuldt ud.

For at undgå, at fiskerirettighederne overskrides, bliver Kommissionen nødt til at kunne nægte at fremsende anmodninger om licenser, hvis antallet af tilladelser, som en medlemsstat anmoder om, helt tydeligt overstiger dens fiskerimuligheder.

For at sikre, at EF's fiskerimuligheder så vidt muligt udnyttes fuldt ud, er det nødvendigt at indføre en eller anden form for foranstaltninger, så fiskeritilladelser midlertidigt kan omfordeles, hvis de ikke udnyttes fuldt ud.

- **Retsgrundlag**

Traktatens artikel 37 er valgt som retsgrundlag i betragtning af forordningens brede anvendelsesområde og dens betydning for, at den fælles fiskeripolitik kan fungere i international sammenhæng.

- **Subsidiaritetsprincippet**

Forslaget sorterer under den fælles fiskeripolitik, som EF er eneansvarlig for. Subsidiaritetsprincippet finder derfor ikke anvendelse.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af følgende årsag(er):

- Forslaget giver EF mulighed for at overholde sine internationale forpligtelser.
- Forslaget sikrer en rimelig fordeling af den finansielle og administrative byrde på alle aktører.

- **Reguleringsmiddel/-form**

Da det drejer sig om et område, hvor EF har enekompetence, og da der er behov for regler, som skal anvendes direkte og ensartet af alle berørte parter, foreslås reglerne vedtaget i form af en forordning.

4. BUDGETMÆSSIGE VIRKNINGER

Forslaget har ingen virkninger for EU's budget.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr.

om tilladelser til EF-fiskerfartøjers fiskeri uden for EF-farvande og tredjelandsfartøjers adgang til EF-farvande

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁵,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁶, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets forordning (EF) nr. 3317/94 af 22. december 1994 om generelle bestemmelser for tilladelser til fiskeri i tredjelands farvande som led i en fiskeriaftale⁷ fastsættes proceduren for tildeling af fiskeritilladelser til EF-fiskerfartøjer i farvande, der hører under tredjelands jurisdiktion, inden for rammerne af fiskeriaftaler, som er indgået mellem EF og tredjelande. Den procedure, der er fastsat i nævnte forordning, anses ikke længere for formålstjenlig i forhold til de internationale forpligtelser, som udspringer af bilaterale fiskeriaftaler og multilaterale aftaler og konventioner, som er vedtaget inden for rammerne af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO). Desuden bidrager nævnte forordning ikke længere tilstrækkeligt til at nå den fælles fiskeripolitik's mål, især ikke for så vidt angår bæredygtigt fiskeri og kontrol.
- (2) Som følge af handlingsplanen for 2006-2008 med henblik på at forenkle og forbedre den fælles fiskeripolitik⁸ og de ændrede vilkår for fiskeri uden for EF-farvande siden vedtagelsen af forordning (EF) nr. 3371/94 og for at overholde internationale forpligtelser bør der indføres en generel EF-ordning for tildeling af tilladelser til EF-fartøjers fiskeri uden for EF-farvande. Reglerne for at give fartøjer, der fører et tredjelands flag, adgang til EF-farvande, som for øjeblikket er spredt over flere forskellige retsakter, bør desuden omskrives og så vidt muligt rettes ind efter reglerne for EF-fiskerfartøjer.
- (3) EF-fartøjer bør først have lov til at udøve fiskeri uden for EF-farvande, når de har fået tilladelse til det af den myndighed, som er ansvarlig for at give tilladelse til det pågældende fiskeri, det være sig myndigheden i det tredjeland, i hvis farvande fiskeriet

⁵ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁶ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁷ EFT L 350 af 31.12.1994, s. 13.

⁸ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet af 8.12.2005, KOM(2005) 647 endelig.

finder sted, den myndighed, der er ansvarlig for at tillade fiskeri i internationale farvande, som er omfattet af bestemmelser vedtaget af en RFFO, eller, hvis der er tale om fiskeri, der ikke er reguleret af en aftale, medlemsstaternes myndigheder.

- (4) Det bør forklares tydeligt, hvilket ansvar Kommissionen og medlemsstaterne har for proceduren for tildeling af tilladelse til EF-fartøjers fiskeri uden for EF-farvande. I den forbindelse bør Kommissionen være i stand til at sikre, at internationale forpligtelser og den fælles fiskeripolitiks bestemmelser overholdes, at anmodningerne om fremsendelse af ansøgninger er fuldstændige, og at de sendes inden for de frister, som er fastsat i henhold til de pågældende aftaler.
- (5) Hvad angår de internationale forpligtelser og den fælles fiskeripolitiks mål, bør fartøjer, der i de foregående tolv måneder har været indblandet i alvorlige overtrædelser, eller som er blevet sat på en international liste over fartøjer, der har udøvet ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-liste), ikke være berettiget til at få tilladelse til at fiske uden for EF-farvande. Desuden bør medlemsstaterne være forpligtet til straks at træffe foranstaltninger for at forhindre deres fartøjer i at fortsætte med at fiske, hvis de har været involveret i den form for fiskeri.
- (6) Undlader en medlemsstat at opfylde sine forpligtelser i henhold til den fælles fiskeripolitik i forbindelse med dets fartøjers fiskeri uden for EF-farvande, bør Kommissionen desuden efter at have givet medlemsstaten lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger, i visse tilfælde kunne nægte at fremsende ansøgninger om fiskeritilladelser fra denne medlemsstat, indtil den har opfyldt sine forpligtelser.
- (7) Betragtning om foreløbig fordeling: [jf. dok. KOM(2005) 238 endelig, indsættes, når forordningen er vedtaget].
- (8) For at sikre, at de fiskerimuligheder, som EF har i henhold til fiskeriaftaler, udnyttes fuldt ud, bør Kommissionen bemyndiges til midlertidigt at omfordele fiskerimuligheder, som en medlemsstat ikke har udnyttet, uden at det forstyrrer den relativt stabile fordeling af fiskerimuligheder mellem medlemsstaterne.
- (9) Bestemmelserne om kontrol af udnyttelsen af fiskerimulighederne uden for EF-farvande og af tredjelandes udnyttelse af fiskerimulighederne i EF-farvande bør rettes ind efter hinanden, og der bør kunne træffes foranstaltninger i tide til at forhindre medlemsstater og tredjelande i at overskride disse muligheder.
- (10) For at sikre en sammenhængende og effektiv forfølgning i tilfælde af overtrædelser bør de kontrol- og overvågningsrapporter, som Kommissionens inspektører, EF-inspektører, medlemsstaternes og tredjelandes inspektører udarbejder, kunne udnyttes fuldt ud.
- (11) Alle data vedrørende aftaler og EF-fartøjers fiskeri uden for EF-farvande bør være ajourført og så vidt muligt tilgængelige for medlemsstaterne og de pågældende tredjelande. Med henblik herpå bør der etableres et særligt informationssystem.
- (12) Der bør indføres fleksibilitet, således at der kan dispenseres fra denne forordning, hvis det kræves for at overholde internationale forpligtelser. Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning bør vedtages i overensstemmelse

med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁹.

- (13) Forordning (EF) nr. 3317/94 og bestemmelserne om tredjelandsfiskerfartøjers adgang til EF-farvande i forordning (EF) nr. 1627/94 af 27. juni 1994 om generelle bestemmelser for de særlige fiskeritilladelser¹⁰ og forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik¹¹ bør ophæves -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Anvendelsesområde og mål

Ved denne forordning fastsættes der bestemmelser om:

- a) tildeling af tilladelse til EF-fiskerfartøjer
- i) til at udøve fiskeri i farvande, der henhører under et tredjelands højhedsområde eller jurisdiktion, som led i en aftale, der er indgået mellem EF og dette land, eller
 - ii) til at udøve fiskeri som led i en fiskeriaftale, der er vedtaget inden for rammerne af en regional fiskeriforvaltningsorganisation (i det følgende benævnt "RFFO"), eller
 - iii) til at udøve fiskeri uden for EF-farvande, som ikke er omfattet af en fiskeriaftale
- b) tildeling af tilladelse til andre fartøjer, der fører en medlemsstats flag, end EF-fiskerfartøjer til at udøve fiskeri uden for EF-farvande som led i en aftale
- c) tildeling af tilladelse til, at EF-produktionsanlæg, -fartøjer eller -udstyr anvendes til akvakultur uden for EF-farvande som led i en aftale
- d) tildeling af tilladelse til tredjelandsfartøjer til at udøve fiskeri i EF-farvande

og rapporteringsforpligtelser i forbindelse med de tilladte aktiviteter.

⁹ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

¹⁰ EFT L 171 af 6.7.1994, s. 7.

¹¹ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 768/2005 (EUT L 128 af 21.5.2005, s. 1).

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) aftale: fiskeriaftale, der er indgået eller undertegnet i henhold til traktatens artikel 300
- b) fiskeri: fangst, opbevaring om bord, forarbejdning, omladning eller transport af fisk
- c) akvakultur: anbringelse i bur eller overførsel til bure af fisk til opfødning eller opdræt og dertil knyttet opdrætning, høst eller fangst
- d) EF-fiskerfartøj: EF-fiskerfartøj som defineret i artikel 3, litra d), i forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik¹²
- e) EF-fiskerfartøjsregister: EF-fiskerfartøjsregister som omhandlet i artikel 15, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2371/2002
- f) fiskerimulighed: fiskerimulighed som defineret i artikel 3, litra q), i forordning (EF) nr. 2371/2002
- g) bevillingsmyndighed: myndighed, der er ansvarlig for at tildele EF-fiskerfartøjer tilladelse til fiskeri i henhold til en aftale
- h) fiskeritilladelse: ret til at udøve fiskeri i en bestemt periode, i et givet område eller i et givet fiskeri
- i) fiskeriindsats: fiskeriindsats som defineret i artikel 3, litra h), i forordning (EF) nr. 2371/2002
- j) elektronisk fremsendelse: overførsel af data i elektronisk format, hvis indhold, format og protokol er fastlagt af Kommissionen eller aftalt mellem parterne i en aftale
- k) blandede fiskerier: fiskeri efter mere end en art, hvor fangsterne består af mindst to forskellige arter og hver af dem tegner sig for mindst 4 % af den samlede fangst enten værdimæssigt eller udtrykt i biomasse
- l) fiskerikategori: opdeling af flåden baseret på kriterier som fx fartøjstype, fiskeritype og det fiskeredskab, der anvendes
- m) alvorlig overtrædelse: en alvorlig overtrædelse som defineret i forordning (EF) nr. 1447/1999 af 24. juni 1999 om fastsættelse af en liste over de former for adfærd, der er en alvorlig overtrædelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik¹³ eller en alvorlig overtrædelse eller en alvorlig misligholdelse i henhold til den pågældende aftale

¹² EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

¹³ EFT L 167 af 2.7.1999, s. 5.

- n) IUU-liste: liste over fiskerfartøjer, der af en RFFO er identificeret som havende udøvet ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri
- o) EF-informationssystem for fiskeritilladelser: informationssystem etableret af Kommissionen i henhold til artikel 16
- p) tredjelandsfartøj: et fartøj, der fører et tredjelands flag eller er registreret i et tredjeland.

KAPITEL II

EF-FISKERFARTØJERS FISKERI UDEN FOR EF-FARVANDE

AFDELING I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 3

Almindelige bestemmelser

Kun EF-fiskerfartøjer, der har fået udstedt en fiskeritilladelse i henhold til denne forordning, har ret til at udøve fiskeri i de farvande, som er omfattet af en aftale.

AFDELING II

TILLADELSER TIL FISKERI SOM LED I AFTALER

Artikel 4

Interesetilkendegivelse

1. Når der er indgået en aftale, underretter Kommissionen medlemsstaterne herom.
2. Senest 15 dage efter, at Kommissionen har underrettet medlemsstaterne, jf. stk. 1, sender medlemsstaterne elektronisk Kommissionen en liste over fartøjer, der er interesseret i at udnytte de fiskerimuligheder, som EF har fået tildelt ved aftalen, med angivelse af hvert enkelt fartøjs EF-flåderegisternummer og internationale radiokaldesignal og andre data, der kræves i henhold til aftalen eller foreskrives efter den procedure, som er nævnt i artikel 33, stk. 2.

Artikel 5

Fremsendelse af fangstplan

Senest en måned før udløbet af den frist for fremsendelse af ansøgninger, der er fastsat i aftalen, sender medlemsstaterne elektronisk Kommissionen en fangstplan med angivelse af, for hvor mange fartøjer de agter at ansøge om fiskeritilladelser, og oplysninger om den planlagte fiskeriindsats.

Artikel 6

Anmodninger om fremsendelse af ansøgninger

1. Senest ti arbejdsdage før udløbet af den frist for fremsendelse af ansøgninger, der er fastsat i aftalen, eller, hvis der ikke er fastsat nogen frist i aftalen, senest ti arbejdsdage før udløbet af den frist, som Kommissionen har fastsat, sender medlemsstaterne elektronisk Kommissionen anmodning om fiskeritilladelser for de pågældende fiskerfartøjer i henhold til den fangstplan, som er nævnt i artikel 5.
2. Anmodningerne i stk. 1 skal som et minimum indeholde fartøjets EF-flåderegisternummer og internationale radiokaldesignal og andre data, der kræves i henhold til aftalen eller foreskrives efter den procedure, som er nævnt i artikel 33, stk. 2.

Artikel 7

Berettigelseskriterier

1. Medlemsstaterne sender ikke Kommissionen anmodninger om fiskeritilladelse til fartøjer, der fører deres flag:
 - a) hvis de ikke er berettiget til en fiskeritilladelse i henhold til den pågældende aftale eller ikke står på den fartøjsliste, som er sendt i henhold til artikel 4
 - b) hvis de under de sidste tolv måneders fiskeri i henhold til den pågældende aftale eller, hvis der er tale om en ny aftale, i henhold til den foregående aftale har begået en alvorlig overtrædelse eller eventuelt endnu ikke har opfyldt de betingelser, som i henhold til den nævnte aftale er fastsat for den pågældende periode
 - c) hvis de står på en IUU-liste
 - d) hvis deres data i EF-flåderegistret og EF-informationssystemet for fiskeritilladelser, jf. artikel 16, er ufuldstændige eller urigtige

- e) hvis de ikke har en gyldig fiskerilicens, jf. Kommissionens forordning (EF) nr. 1281/2005 af 3. august 2005 om forvaltning af fiskerilicenser og om, hvilke oplysninger fiskerilicenserne mindst skal indeholde¹⁴
 - f) hvis bevillingsmyndigheden ikke har fået udleveret eller ikke har adgang til de data, der kræves i henhold til aftalen
 - g) hvis anmodningerne om fiskeritilladelse ikke er i overensstemmelse med den pågældende aftale og denne forordning.
2. Hver medlemsstat sørger for, at antallet af ansøgninger om fiskeritilladelser, som den anmoder om fremsendelse af, er i overensstemmelse med de fiskerimuligheder, som medlemsstaten har i henhold til aftalen.

Artikel 8

Kommissionens fremsendelse

1. Kommissionen fremsender i henhold til denne artikel ansøgningerne til bevillingsmyndigheden senest ti arbejdsdage efter at have modtaget anmodningen fra medlemsstaten.
2. Kommissionen gennemgår fangstplanerne og anmodningerne om fremsendelse af ansøgninger på grundlag af:
 - a) de fiskerimuligheder, Rådet har tildelt hver medlemsstat i henhold til artikel 20 i forordning (EF) nr. 2371/2002 eller i henhold til traktatens artikel 300, og
 - b) aftalebetingelserne.
3. Kommissionen kontrollerer:
 - a) at betingelserne i artikel 7 er opfyldt, og
 - b) at antallet af ansøgninger om fiskeritilladelser, som de pågældende medlemsstater anmoder om fremsendelse af, er i overensstemmelse med de fiskerimuligheder, som er til rådighed i henhold til aftalen, idet den tager alle medlemsstaternes anmodninger i betragtning og eventuelt også fangstplanerne.

Artikel 9

Ansøgninger, der ikke fremsendes

1. Kommissionen sender ikke bevillingsmyndigheden ansøgninger:
 - a) hvis medlemsstaten har udleveret ufuldstændige data

¹⁴ EUT L 203 af 4.8.2005, s. 3.

- b) hvis den pågældende medlemsstat ikke har tilstrækkelige fiskerimuligheder i forhold til det antal ansøgninger, den har indsendt
 - c) hvis betingelserne i aftalen og denne forordning ikke er overholdt.
2. Undlader Kommissionen at fremsende en eller flere ansøgninger, underretter den straks den pågældende medlemsstat og begrundet hvorfor.

Artikel 10

Ingen fremsendelse af en medlemsstats ansøgninger

Har Kommissionen grund til at tro, at en medlemsstat ikke har overholdt sine forpligtelser som omhandlet i bilag I i henhold til en bestemt aftale, underretter den medlemsstaten herom og giver den mulighed for at fremsætte sine bemærkninger. Fastslår Kommissionen på grundlag af medlemsstatens bemærkninger, at forpligtelserne er misligholdt, beslutter den under hensyntagen til princippet om den berettigede forventning og proportionalitetsprincippet at udelukke den pågældende medlemsstats fartøjer fra yderligere deltagelse i aftalen.

Artikel 11

Oplysninger

1. Kommissionen underretter straks flagmedlemsstaten elektronisk om, hvorvidt bevillingsmyndigheden har givet et bestemt fiskerifartøj fiskeritilladelse. Kræves det i henhold til aftalen, sendes ledsage- og originaldokumenterne i papirform.
2. Flagmedlemsstaten giver straks ejerne af de pågældende fiskerifartøjer de oplysninger, den har fået i henhold til stk. 1.
3. Informerer en bevillingsmyndighed Kommissionen om, at den har besluttet at suspendere eller inddrage en fiskeritilladelse, der er udstedt til et EF-fiskerifartøj i henhold til en aftale, underretter Kommissionen straks elektronisk fartøjets flagmedlemsstat. Flagmedlemsstaten videregiver straks denne information til fartøjets ejer.
4. Kommissionen kontrollerer i samråd med flagmedlemsstaten og den pågældende bevillingsmyndighed, om aftalen er efterlevet, og underretter begge parter om resultatet.

Artikel 12

Foreløbig tildeling

Hvis Rådet endnu ikke har vedtaget retsakten om midlertidig anvendelse af en ny protokol til en bilateral fiskeriaftale med et tredjeland, der fastsætter fordelingen af fiskerimuligheder medlemsstaterne imellem, sender Kommissionen det pågældende tredjeland ansøgningerne om fiskeritilladelse i henhold til denne forordning uden at foregribe de bestemmelser, Rådet

senere fastsætter. Ved fremsendelsen af ansøgninger anvender Kommissionen den foregående protokols fordelingsnøgle. **[Ordlyd i overensstemmelse med dok. KOM(2005) 238 endelig, der vil blive ændret, når nævnte forordning er vedtaget].**

Artikel 13

Underudnyttelse af fiskerimuligheder

1. Viser det sig på grundlag af fangstplanen, jf. artikel 5, eller anmodningerne om fremsendelse af ansøgninger, jf. artikel 6, at det antal fiskeritilladelser eller de fiskerimuligheder, som EF har fået tildelt i henhold til en aftale, ikke udnyttes fuldt ud, underretter Kommissionen de pågældende medlemsstater og anmoder dem om at bekræfte, at de ikke udnytter fiskerimulighederne. Modtages der ikke noget svar inden udløbet af den frist, Kommissionen har fastsat, betragtes det som en bekræftelse af, at den pågældende medlemsstats fartøjer ikke udnytter deres fiskerimuligheder fuldt ud.
2. På grundlag af den pågældende medlemsstats bekræftelse vurderer Kommissionen, hvor mange uudnyttede fiskerimuligheder der er i alt, og forelægger vurderingen for medlemsstaterne.
3. Medlemsstater, der ønsker at udnytte de uudnyttede fiskerimuligheder, som er nævnt i stk. 2, sender i henhold til artikel 5 inden for den frist, som Kommissionen har fastsat, denne en liste over alle fartøjer, for hvilke de har til hensigt at anmode om fiskeritilladelse, og anmodning om fremsendelse af ansøgninger for hvert af disse fartøjer i henhold til artikel 6.
4. Kommissionen afgør efter den procedure, der er nævnt i artikel 33, stk. 2, hvordan omfordelingen skal finde sted, og bestræber sig på at skabe enighed mellem medlemsstaterne, eller, hvis dette ikke kan lade sig gøre, tager kriterierne i bilag II i betragtning og underretter de pågældende medlemsstater herom.
5. Senest ti arbejdsdage efter den underretning, der er nævnt i stk. 4, sender Kommissionen ansøgningerne til bevillingsmyndigheden i henhold til artikel 8.
6. Fremsendelsen af ansøgninger i henhold til denne artikel har ingen indflydelse på den fremtidige fordeling af fiskerimuligheder mellem medlemsstaterne

AFDELING III

FISKERI, DER IKKE ER OMFATTET AF EN AFTALES ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 14

Almindelige bestemmelser

1. Medlemsstaterne undersøger, om der findes eventuelle aftaler mellem deres statsborgere og et tredjeland, i henhold til hvilke fiskerifartøjer, der fører deres flag,

kan udøve fiskeri i farvande, som henhører under et tredjelands højhedsområde eller jurisdiktion, og underretter Kommissionen herom ved fremsendelse af en liste over de pågældende fartøjer.

2. Udøves der fiskeri som nævnt i stk. 1 efter bestande, der anses for at befinde sig uden for sikre biologiske grænser, jf. artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2371/2002, kan Kommissionen anmode den pågældende medlemsstat om at fremlægge en evaluering af bestandene og kan, hvis det er nødvendigt for at beskytte bestandene og efter at have konsulteret Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF), jf. artikel 33 i forordning (EF) nr. 2371/2002, indføre restriktioner for det pågældende fiskeri.

Artikel 15

Tilladelse fra medlemsstaterne

1. EF-fiskerfartøjer må kun udøve fiskeri uden for EF-farvande, der ikke er omfattet af en aftale, hvis de har fået tilladelse fra deres flagmedlemsstat i henhold til nationale bestemmelser.
2. EF-fiskerfartøjer, der har begået alvorlige overtrædelser i de sidste tolv måneder, før tilladelsen skal træde i kraft, eller som står på en IUU-liste, får ikke tilladelse til at udøve fiskeri som nævnt i stk. 1.
3. Medlemsstaterne underretter 30 dage, før det fiskeri, som er nævnt i stk. 1, påbegyndes, Kommissionen om, hvilke fartøjer der har fået tilladelse til at fiske i henhold til stk. 1, med angivelse af den periode og det område, som tilladelsen gælder for.

AFDELING IV

RAPPORTERINGSFORPLIGTELSER OG LUKNING AF FISKERI

Artikel 16

Informationssystem for fiskeritilladelser

1. Kommissionen opretter et EF-informationssystem for fiskeritilladelser med data om de tilladelser, som er udstedt i henhold til denne forordning. Kommissionen kan lave et websted til det formål.
2. Medlemsstaterne sørger for, at de data om fiskeritilladelser, der kræves i henhold til en aftale, indlæses i EF-informationssystemet for fiskeritilladelser. De sørger for, at disse data løbende holdes ajour.

Artikel 17

Rapportering af fangster og fiskeriindsats

1. EF-fiskerfartøjer, der har fået udstedt en fiskeritilladelse i henhold til afdeling II eller III, sender dagligt de nationale myndigheder data om deres fangster og fiskeriindsats, jf. dog afsnit II og IIa i forordning (EF) nr. 2847/93.
2. Medlemsstaterne indsamler de data, der er nævnt i stk. 1, og sender senest den 15. i hver kalendermåned for hver bestand, gruppe af bestande eller fiskerikategori Kommissionen eller et organ, Kommissionen har udpeget til det formål, elektronisk meddelelse om de mængder, der er fanget, og hvis det kræves i henhold til aftalen eller en forordning om gennemførelse af aftalen, meddelelse om fiskeriindsatsen i den foregående måned for fartøjer, der fører deres flag, i de farvande, som er omfattet af en aftales anvendelsesområde, og ved fiskeri uden for EF-farvande, som ikke er omfattet af en aftale.

Artikel 18

Kontrol af fangster og fiskeriindsats

1. Medlemsstaterne sørger for, at forpligtelserne til at rapportere fangster og fiskeriindsats i henhold til den pågældende aftale overholdes, jf. dog kapitel V i forordning (EF) nr. 2371/2002.
2. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om de foranstaltninger, der er truffet for at forhindre, at fartøjer, der fører deres flag, og som har fået udstedt fiskeritilladelse i henhold til denne forordning, overskrider fiskerimulighederne.

Artikel 19

Lukning af fiskeri

1. Når en medlemsstat mener, at de fiskerimuligheder, den har fået tildelt, er opbrugt, indfører den straks forbud mod fiskeri for det pågældende område, den pågældende bestand eller gruppe af bestande, jf. dog artikel 26, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2371/2002 og artikel 21, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2847/93.
2. Er de fiskerimuligheder, som en medlemsstat har fået tildelt, udtrykt både i fangst- og indsatsbegrænsninger, indfører medlemsstaten forbud mod fiskeri for det pågældende område, den pågældende bestand eller gruppe af bestande, så snart en af disse muligheder anses for at være opbrugt.
3. Er der udstedt fiskeritilladelser for blandede fiskerier, og anses fiskerimulighederne for en af de pågældende bestande eller grupper af bestande for at være opbrugt, indfører medlemsstaten forbud mod alt fiskeri, der indgår i de blandede fiskerier.
4. Medlemsstaterne giver straks Kommissionen meddelelse om de fiskeriforbud, der er truffet beslutning om i henhold til denne artikel.

5. Mener Kommissionen, at de fiskerimuligheder, der er tildelt EF eller en medlemsstat, må anses for at være opbrugt, informerer Kommissionen de pågældende medlemsstater herom og anmoder dem om at indføre forbud mod fiskeri i henhold til stk. 1-4.

Artikel 20

Suspendering af fiskeritilladelser

1. Hvis et EF-fiskerifartøj har begået en alvorlig overtrædelse, sørger medlemsstaten for, at fartøjet ikke længere har lov til at anvende den fiskeritilladelse, som er udstedt i henhold til den pågældende aftale, i resten af tilladelsens gyldighedsperiode, og informerer straks Kommissionen elektronisk herom.
2. Efter at have modtaget dataene i henhold til stk. 1 informerer Kommissionen den pågældende bevillingsmyndighed og anmoder den om at inddrage fiskeritilladelsen.
3. Kontrol- og overvågningsrapporter udarbejdet af Kommissionens inspektører, EF's inspektører, medlemsstaternes inspektører eller inspektørerne i et tredjeland, som er part i den pågældende aftale, betragtes som gyldige bevismidler i administrative sager eller retssager indledt i en medlemsstat. Med hensyn til dokumentationsværdi skal de sidestilles med medlemsstatens kontrol- og overvågningsrapporter.

AFDELING V

ADGANG TIL DATA

Artikel 21

Adgang til data

1. Ud over de forpligtelser, der gælder i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF¹⁵, skal de data, som medlemsstaterne i henhold til dette kapitel sender til Kommissionen eller et organ, Kommissionen har udpeget, være tilgængelige:
 - a) for alle brugerne i medlemsstaterne og bevillingsmyndighederne på det websted, der er knyttet til EF-informationssystemet for fiskeritilladelser. Disse personer har kun adgang til de data, som er nødvendige for tildelingen af fiskeritilladelser.
 - b) for alle brugerne hos kontrolmyndighederne på det websted, der er knyttet til EF-informationssystemet for fiskeritilladelser. Disse personer har kun adgang til de data, som er nødvendige for kontrollen.

¹⁵ EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26.

2. Ejeren af et fartøj, der er registreret i EF-informationssystemet for fiskeritilladelser, eller dennes repræsentant kan få en elektronisk kopi af de data, som er registreret, hvis vedkommende sender en officiel anmodning til Kommissionen via de nationale myndigheder.

KAPITEL III

FISKERI UDEN FOR EF-FARVANDE FRA ANDRE FARTØJER, DER FØRER EN MEDLEMSSTATS FLAG, END EF- FISKERFARTØJER

Artikel 22

Fiskeri som led i en aftale

Hvis det kræves i henhold til aftalen, gælder kapitel II, afdeling II og IV, også for andre fartøjer, der fører en medlemsstats flag, end EF-fiskerfartøjer, der som led i en aftale udøver fiskeri uden for EF-farvande.

KAPITEL IV

AKVAKULTUR UDEN FOR EF-FARVANDE

Artikel 23

Akvakultur som led i en aftale

Hvis det kræves i henhold til aftalen, gælder kapitel II, afdeling II og IV, også for EF-produktionsanlæg, -fartøjer og -udstyr, der anvendes til akvakultur uden for EF-farvande som led i en aftale.

KAPITEL V

TREDJELANDSFARTØJERS FISKERI I EF-FARVANDE

Artikel 24

Almindelige bestemmelser

1. Tredjelandsfartøjer kan:

- a) udøve fiskeri i EF-farvande, hvis de har fået udstedt en fiskeritilladelse i henhold til dette kapitel
 - b) omlade eller forarbejde, hvis de har fået en forhåndstilladelse fra den medlemsstat, i hvis farvande omladningen eller forarbejdningen skal finde sted.
2. Tredjelfartøjer, der har tilladelse til at udøve fiskeri i henhold til følgende aftaler den 31. december i et givet kalenderår, kan fortsætte med at fiske i henhold til disse aftaler fra den 1. januar det følgende år, indtil Kommissionen har truffet afgørelse om at udstede fiskeritilladelse til disse fartøjer for det nye år i henhold til artikel 26:
- **[Liste over aftaler indsættes]**
3. Kommissionen kan ændre listen over aftaler i stk. 2 efter den procedure, der er nævnt i artikel 33, stk. 2.

Artikel 25

Fremsendelse af ansøgninger

1. Det pågældende tredjeland sender den dag, hvor aftalen om tildeling af fiskerimuligheder i EF-farvande til tredjelandet træder i kraft, elektronisk Kommissionen en liste over fartøjer, der fører dets flag og/eller er registreret i landet, og som agter at udnytte disse muligheder.
2. Inden for den frist, aftalen eller Kommissionen fastsætter, sender tredjelandets myndigheder elektronisk Kommissionen ansøgninger om fiskeritilladelser for fiskerifartøjer, der fører tredjelandets flag og/eller er registreret i det, og som står på listen, med angivelse af fartøjernes internationale radiokaldesignal og andre data, der kræves i henhold til aftalen, eller som vedtages efter den procedure, som er nævnt i artikel 33, stk. 2.

Artikel 26

Udstedelse af fiskeritilladelser

1. Kommissionen gennemgår ansøgningerne under hensyntagen til de fiskerimuligheder, tredjelandet har fået tildelt, og udsteder fiskeritilladelser i overensstemmelse med de foranstaltninger, Rådet har vedtaget, og bestemmelserne i den pågældende aftale.
2. Kommissionen informerer tredjelandets og medlemsstaternes myndigheder om de fiskeritilladelser, der er udstedt.

Artikel 27

Berettigelse

Kommissionen udsteder kun fiskeritilladelse til tredjelfartøjer:

- a) der er berettiget til en fiskeritilladelse i henhold til aftalen, og som eventuelt står på den liste over fartøjer, som er sendt i henhold til aftalen
- b) som ikke har begået en alvorlig overtrædelse under de sidste tolv måneders fiskeri i henhold til den pågældende aftale eller, hvis der er tale om en ny aftale, i henhold til den foregående aftale
- c) som ikke står på en IUU-liste
- d) som de data, der kræves i henhold til aftalen, foreligger for
- e) for hvilke ansøgningerne er i overensstemmelse med den pågældende aftales og dette kapitels bestemmelser.

Artikel 28

Almindelige forpligtelser

Tredjelandsfartøjer, der har fået udstedt en fiskeritilladelse i henhold til dette kapitel, skal overholde den fælles fiskeripolitikks bestemmelser om bevarelses- og kontrolforanstaltninger og andre bestemmelser om EF-fiskerifartøjers fiskeri i det område, hvor de fisker, og aftalens bestemmelser.

Artikel 29

Kontrol af fangster og fiskeriindsats

1. Tredjelandsfartøjer, der udøver fiskeri i EF-farvande, skal dagligt sende deres nationale myndigheder og Kommissionen eller et organ, Kommissionen har udpeget, de data:
 - a) som kræves i henhold til aftalen
 - b) som Kommissionen har fastsat efter den procedure, der er fastlagt i aftalen
 - c) som er fastsat efter den procedure, der er nævnt i artikel 33, stk. 2.
2. Hvis det kræves i henhold til den pågældende aftale, indsamler tredjelandene de fangstdata, som deres fartøjer har sendt i henhold til stk. 1, og sender senest den 15. i hver kalendermåned Kommissionen eller et organ, Kommissionen har udpeget, elektronisk meddelelse om de mængder, som alle fartøjer, der fører deres flag, har fanget i EF-farvande for hver bestand, gruppe af bestande eller fiskerikategori i løbet af den foregående måned.

Artikel 30

Lukning af fiskeri

1. Anses de fiskerimuligheder, som det pågældende tredjeland har fået tildelt, for opbrugt, informerer Kommissionen straks det pågældende tredjeland og medlemsstaternes kontrolmyndigheder herom.
2. Fra det tidspunkt betragtes de fiskeritilladelser, der er udstedt til fartøjer, som fører tredjelandets flag, som suspenderet for det pågældende fiskeri, og fartøjerne har ikke længere tilladelse til at udøve det pågældende fiskeri.
3. Er der udstedt fiskeritilladelser for blandede fiskerier, og anses fiskerimulighederne for en af de pågældende bestande for at være opbrugt, gælder stk. 2 for alt fiskeri, der indgår i de blandede fiskerier.
4. Vedrører en suspendering af fiskeri i henhold til stk. 2 eller 3 alle de aktiviteter, som fiskeritilladelse er tildelt for, betragtes fiskeritilladelse som inddraget.
5. Tredjelandet sørger for, at de pågældende fiskerifartøjer straks bliver informeret om denne artikels anvendelse, og at de indstiller alt relevant fiskeri.

Artikel 31

Suspendering og inddragelse i tilfælde af overtrædelser

1. Medlemsstaterne giver straks Kommissionen meddelelse om overtrædelser begået af et tredjelandsfiskerifartøj ved fiskeri i EF-farvande i henhold til aftalen.
2. Kommissionen kan, når den har fået en sådan meddelelse, suspendere eller inddrage de fiskeritilladelser, der er udstedt i henhold til dette kapitel. Tredjelandet skal have meddelelse om Kommissionens beslutning.
3. Tredjelandet sørger for, at det pågældende fiskerifartøj straks bliver informeret om denne artikels anvendelse, og at det indstiller alt relevant fiskeri.
4. Kommissionen giver medlemsstaternes kontrolmyndigheder meddelelse om de foranstaltninger, der træffes i henhold til stk. 2.

KAPITEL VI

GENNEMFØRELSBESTEMMELSER

Artikel 32

Gennemførelsesbestemmelser

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning kan vedtages efter den procedure, der er nævnt i artikel 33, stk. 2. Disse bestemmelser kan også give mulighed for at dispensere fra de forpligtelser, som er fastsat i denne forordning, hvis dispensationerne kan begrundes med hensyn til de forpligtelser, der er fastsat i aftalerne, eller hvis de forpligtelser, som er fastsat i

denne forordning, ville skabe en uforholdsmæssig stor byrde sammenholdt med aktivitetens økonomiske betydning.

Artikel 33

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Komitéen for Fiskeri og Akvakultur, jf. artikel 30 i forordning (EF) nr. 2371/2002.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.
Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til 20 arbejdsdage.

KAPITEL VII

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 34

Internationale forpligtelser

Denne forordning indskrænker ikke de bestemmelser, der er fastsat i de pågældende aftaler, og EF-bestemmelserne til gennemførelse af dem.

Artikel 35

Ændringer og ophævelse

1. I forordning (EF) nr. 1627/94 udgår artikel 3, stk. 2, artikel 4, stk. 2, og artikel 9 og 10.
2. I forordning (EØF) nr. 2847/93 udgår artikel 18, 28b, 28c og 28d.
3. Forordning (EF) nr. 3317/94 ophæves.
4. Henvisninger til de ophævede eller slettede bestemmelser forstås som henvisninger til denne forordning og læses i henhold til sammenligningstabellen i bilag III til nærværende forordning.

Artikel 36

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

Liste over forpligtelser, jf. artikel 10

- Medlemsstatens ansvarlige myndigheds fremsendelse af fuldstændige fangst- og fiskeriindsatsdata inden for passende frister.
- Lukning af fiskeri i henhold til artikel 19 og håndhævelse af denne lukning.
- Indførelse af fiskeriforbud i henhold til artikel 20.
- Forpligtelser vedrørende elektronisk registrering og indberetning af fiskerioplysninger og teledetektion som fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1966/2006 af 21. december 2006 om elektronisk registrering og indberetning af fiskerioplysninger og om teledetektionsmetoder¹⁶ og i gennemførelsesbestemmelserne hertil.

¹⁶ EUT L 409 af 30.12.2006, s. 1.

BILAG II

Omfordelingskriterier, jf. artikel 13

Med henblik på omfordeling af fiskerimuligheder tager Kommissionen især følgende i betragtning:

- datoen for modtagelsen af anmodningerne
- de fiskerimuligheder, der kan omfordeles
- antallet af anmodninger
- antallet af medlemsstater, der har fremsat anmodning
- hvis fiskerimulighederne er helt eller delvis baseret på fiskeriindsats eller fangster: hvert af de pågældende fartøjers forventede fiskeriindsats eller fangster.

BILAG III

Forordning (EF) nr. 1627/94	Tilsvarende bestemmelse i nærværende forordning
Artikel 3, stk. 2	Kapitel V
Artikel 4, stk. 2	Kapitel V
Artikel 9	artikel 25 - 27
Artikel 10	Artikel 31
Forordning (EØF) nr. 2847/93	Tilsvarende bestemmelse i nærværende forordning
Artikel 18	Artikel 17
Artikel 28b	Artikel 24
Artikel 28c	Artikel 28
Artikel 28d	Artikel 30